Presstopp nästa Boteblad
torsdagen den 21/5

Gålvabon Ulla Petersson återvände till hembygden efter drygt 50 år
SIDAN 16

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Nyinflyttade Anders och Gina Bäcksund föll för varandra via Facebook SIDAN 10

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lugnet och naturen lockade André Aspegren Sjölander tillbaka till Boteå SIDAN 14

Boteblad

VÅREN 2020 Ansvarig utgivare: Boteåparlamentet

Hårlooken i Björkå lockar byborna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Annica Svenssons frisörsalong är populär. SIDAN 8

Glada miner på Vallänge särskilt boende

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Boteåparlamentet gladde personal och boende. SIDAN 20

Coola badmintongubbar i Kalknäs

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ett gäng gubbar kör badminton varje vecka. SIDAN 26

Övrigt innehåll: Sidan

- Anslagstavlan 34-35
- Arne och Arga Gubben 33
- Björksjön 28,32
- Björkå 8,21,25
- Botaton 13
- Boteå Församling 22-24
- Boteåparlamentet 19-20
- Gålsjö Bruk 12
- Undroms Närlivs 3

KALKNÄSELEVER MEDVERKADE I SVERIGES TELEVISION!

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kalknäselevernas osannolika önskan gick i uppfyllelse

I november fick klasserna 4-6, på Kalknäs skola i Undrom, möjlighet att resa till Stockholm och där medverka i två av Sveriges Televisions uppskattade barn- och ungdomsprogram.

Eleverna var med i Lilla Aktuellt och i Lilla Sportspegeln

KÄLLA: SVTPLAY.SE

Några av Kalknäseleverna fick svara på programledarnas frågor i programmen Lilla Aktuellt och Lilla Sportspegeln.

SIDORNA 4-5

Christian Omberg har via sitt jobb satt Björksjön på världskartan

Via jobbet blir det en hel del resor

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

SIDORNA 6-7

SIDAN 24: LÄNNÄSBO MEDVERKADE TILL ATT BOTEÅBOR SLAPP ATT DRABBAS AV TINNITUS

Sidan 30: Boteåbo avtackades av borgmästare för sin fredsinsats

LEDAREN

Välkommen att ta del av ännu ett fullspäckat nummer av Botebladet, Boteås egen tidning!

Då och då möter man Botebladsläsare som uttrycker både tacksamhet över tidningen och även tycker att det blev ett lyft efter det att den började tryckas i färg. Det här med färgtrycket blev även ett stort lyft för undertecknad, som under åren vid ett antal tillfällen har känt en viss besvikelse över att vissa av utgåvorna rent ut sagt har varit bedrövliga i trycket. Samtidigt har övergången till färgtryck inte varit helt fri från komplikationer, eftersom kommuntryckeriets nya tryckpress vid flera tillfällen, har behagat att sätta sig på tvären. Därav blev t ex de två sista numren ett par veckor försenade eftersom tryckpressen stod still p g a att det saknades reservdelar. Detta har, beklagligt nog, bl a medfört att vissa annonser i tidningen har hunnit bli inaktuella när tidningen väl har delats ut. Men vi får hoppas och tro att det kommer funka bättre i framtiden!

Parlamentet har, p g a Coronavirusets framfart, beslutat att ställa in vårens inplanerade Kakfrossa och Hantverksmässa. Förhoppningsvis är läget annorlunda till hösten!

Nästa nummer av Botebladet beräknas komma ut vecka 22-23 och sträcker sig augusti månad ut. Ha en välsignad vår och var rädda om varandra!

Rolf Ronestjärna, chefredaktör

Presstopp nästa Boteblad 21/5

Botebladet

NYA BIBLIOTEKET I BJÖRKÅ INVIGT!

Sunnersta Folkets Hus är byglens hus

Lars Blomén snickrar miniatyrhus

Brottsförebyggande åtgärder i Botea

Boteåparlamentets förstudie ska leda fram till ett Tvecklingsprojekt

Bilden ovan visar hur Botebladet såg ut för exakt tio år sedan. Gamla nummer finns till försäljning!

Kontakta gärna oss i redaktionen:
Rolf Ronestjärna 072-57 37 075
Erik Sundberg 070-341 98 81
Ulla Bodin 070-191 55 02

PRESSTOPP NÄSTA BOTEBLAD
torsdagen den 21/5 2020
Notera detta datum i Din planering!

STOP

Signerat

Livet handlar ofta om tillfälligheter! Jag heter Anton Eriksson, är 43 år gammal och bor tillsammans med min fru Malin och vår treårige son Axel och våra fyra hundar i Offersjön. Att vi skulle hamna just här kan man nog säga var just en tillfällighet. Jag själv föddes i centrala Kramfors, men växte upp ute vid kusten i en by i Norastrom. Min farmor Signe och farfar Lennart bodde permanent här från mitten av 70-talet och då blev det naturligt att mina föräldrar byggde ett sommarhus i Offersjön, där vi spenderade somrarna under 80-talet. Under de kommande nästan tjugo åren var vi sällan eller aldrig i sommarhuset i Offersjön, då det kom annat i vägen. Eftersom min pappa Björn varit amatörtravtränare under min uppväxt, så blev även jag smittad av travbacillen. Jag skaffade hästar, som jag tränade på fritiden, då jag inte jobbade som säljare på ett försäkringsbolag. Kärleken tog mig till Uppsala, där jag bodde i två år, men när den tog slut fick jag erbjudandet att jobba heltid med trav hos en kompis som var tränare i Avesta. Han behövde hjälp och jag lovade att jobba hos honom i ett halvår. Det blev nästan sex år som travlärling i mellersta Sverige, innan jag bestämde mig för att flytta hem och bli egen professionell travtränare på Dannerotravet.

Det hade nu blivit 2006 och jag, och min dåvarande sambo, bodde i en lägenhet i Kramfors. En vårdag tog vi bilen och for upp till jaktmarken på Undromsbodarna och på hemvägen valde jag att ta vägen över Offersjön. När vi passerade Gålsjöbruk, så nämnde jag att vi hade en sommarstuga i närheten. När vi kom in på gården var den nästan helt igenväxt och gräsmattorna var fulla av sly och annat ogräs. Efter många dagars hårt slit tittade en fin liten stuga fram, som vi återigen kunde nyttja till sommarbostad. Kärleken tog slut, men jag blev kvar permanent i Offersjön och Boteå. De första åren bodde jag ensam, men sedan träffade jag Malin, som i somras blev min fru.

Stugan är nu renoverad och utbyggd. Jag jobbar heller inte längre aktivt med hästar, även om travet fortfarande är mitt jobb, fast på ett litet annat vis. Numer sitter jag s a s på "andra sidan"; oftast bakom en dator och anordnar travtävlingar.

Invånarantalet i procent har, i och med vår sons födsel, ökat markant i Offersjön och tanken är att inom de närmaste åren öka på detta ytterligare, då vi vill att Axel skall få ett syskon. Vi är numer tre permanenta hushåll i Offersjön och trots dessa centraliseringstider så tror jag att just tillfälligheter kommer göra att Offersjön och Boteå kommer att växa i framtiden! Alla kan ju inte bo i städerna och med den fantastiska naturen och det fina driv som finns i Boteå, så ser jag stora möjligheter att vi på sikt kan vända den negativa trenden med utflyttning från landsorten. Detta tror jag dock inte kommer vara en tillfällighet!

Anton Eriksson, Offersjön

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Butiksinnehavaren Conny Borg är försiktigt positiv när det gäller butikens framtid.

De trogna kunderna håller liv i Undroms Närlivs

Förhoppningen är att pensionärsrabatt och söndagsöppet ska öka butikens omsättning

Arbetet med att få behålla *Undroms Närlivs* fortskrider. Jag får mig en pratstund med butiksinnehavaren *Conny Borg* en morgon, innan butiken slår upp sina dörrar. Han berättar att trenden för butiken är försiktigt uppåtgående och att 2019 var ett något bättre år än föregående år. *”Det känns positivt inför det nya året och jag vill passa på och tacka alla trogna kunder – det är dom som gör att det är möjligt att det överhuvudtaget går att ha en butik!”*, konstaterar Conny och fortsätter: *”Målsättningen är fortfarande att butiken ska kunna bli kvar, oavsett om det är vi eller någon annan som driver den.”*

Mellan september-november körde *Boteå Butiksråd*, efter önskemål från både Conny och kunderna, åter sitt uppskattade lotteri, detta i hopp om att det skulle påverka omsättningen positivt. I januari började butiken erbjuda pensionärerna åtta procents rabatt på måndagarna, en idé som väcktes under sommaren och som det passade att dra igång på det nya året. *”Jag har märkt att kunderna uppskattar rabatten, så den kommer därför att finnas kvar så länge som det känns aktuellt och det finns ett intresse för det”*, berättar Conny.

Under januari och februari har butiken, på försök, haft stängt på söndagarna. *”Det var på förslag från en hel del kunder, som unnade oss att åtminstone få ha en ledig dag i veckan”*, förklarar Conny och tillägger att två timmars öppettid på söndagarna oftast handlar om det dubbla. Men med anledningen av det intresse som finns för söndagsöppet, och den effekt som det visade sig ha på omsättningen att inte ha det, så kommer butiken därför åter ha öppet ett par timmar på söndagarna från och med mars månad.

av Rolf Ronestjärna

FOTO ROLF RONESTJÄRNA

Boteåborna behöver Undroms Närlivs och Undroms Närlivs behöver på samma sätt Boteåborna.

FOTO: ROLF RÖNESTJÄRNA

Klasserna 4-6 på Kalknäs skola, med läraren Stig-Ove Andersson i spetsen, blev något av TV-kändisar.

Kalknäselever medverkade i två av Sveriges Televisions TV-program

Ett chansmejl från elevernas lärare till SVT ledde fram till den oväntade Stockholmsresan

I bland händer det som man kanske inte hade vågat hoppas på! Det var precis det som hände klasserna 4-6 på *Kalknäs skola*, när de helt oväntat fick medverka vid två TV-inspelningar i november! För att få veta mer, gör jag ett besök hos klasserna. Eleverna hjälps, under intervjun, åt att berätta om bakgrunden till deras Stockholmsresa och hur det hela egentligen gick till.

Det visar sig att klasserna har haft för vana att tillsammans titta på TV-programmet *Lilla Aktuellt*, där skolklasser brukar få vara med. Vid ett tillfälle i höstas gav eleverna uttryck till sin lärare, *Stig-Ove Andersson*, att det skulle ha varit roligt om de själva hade kunnat få åka till *Stockholm* och vara med i programmet. På vinst och förlust skickade då Stig-Ove ett mejl till redaktionen för programmet med en förfrågan om klasserna kunde få komma och vara med i programmet. *”Jag trodde inte för en sekund att det skulle gå att ordna, men det var ju trots allt värt ett försök”*, berättar han. Förvåningen och glädjen blev därför naturligtvis stor hos eleverna när de fick ett positivt besked.

Nu blev goda råd dyra, eftersom det fanns en del pusselbitar som behövde falla på plats; bl a ekonomin. Efter att ha förankrat det hela med skolans rektor, så tog denne kontakt med *Majed Safaee*, som är kommunikationsstrateg på *Sollefteå kommun*, och det visade sig då att det fanns en pott som kunde bekosta själva tågresan. Mat

KÄLLA: SVTPLAYSE

Förutom klass 4-6 på Kalknäs skola. så medverkade klass 5 på Eklidsskolan i Tullinge i programmet.

KÄLLA: SVTPLAY.SE

Kalknäseleven Nova fick svara på frågor i programmet.

FOTO: STIG-OVE ANDERSSON

Bolibompadraken fick sig en rejäl kram av eleverna.

och husrum bekostades av skolans elevkassa.

Förutom elever och lärare följde även tre föräldrar med på resan. Väl framme i *Stockholm* checkade man in på vandrarhemmet *HMS Af Chapman* och avnjöt den kycklingsallad som man hade med sig. Efter frukosten, nästa dag, tog man bussen till TV-huset, där säkerheten var rigorös och där man fick passera igenom metalldetektorer. Eleverna Nova och Linn, som sagt sig vara beredda att svara på frågor i programmet, fick för en stund lämna gruppen för att förbereda sig för programledarens frågor.

Innan själva inspelningen kördes ett genrep i högt tempo, där man bl a gick igenom lite förhållningsregler. Kalknäselevernas närvaro gladde speciellt en person i TV-teamet, eftersom denne visade sig vara från *Sollefteå*. Temat för programmet var den test som mobilapplikationen *Instagram*, som är ett socialt nätverk, genomförde och så här löd den konversation som programledaren *Aida Pourshahidi* bl a hade med Kalknäseleven Nova (som i klassrummet avslöjar att hon var lite nervös inför sin insats):

Aida: Instaappen testar en grej som kom till Sverige förra veckan. Inte alla användare, men vissa, kommer inte få se antalet likes som andra har. Dom säger, alltså Insta, att det är för att man ska känna sej mindre stressad och pressad att få så himla många likes. Det är deras förklaring. Nova, vad tänker du om förklaringarna, liksom, folk ska känna mindre press och stress av detta? **Nova:** Jag tror dom inte kommer få mindre stress, dom kommer nog bara få mer för att inte se vart man ligger någonstans. **Aida:** Aaah! Så du tror det blir mer stress till och med? **Nova:** Ja. **Aida:** Aaah! Intressanta svar!

Efter programmet fick Nova och Linn, tillsammans med klasskamraterna Oscar, Julia och Sigge, följa med till *Lilla Sportspegelnstudion* för att även göra ett inslag i det programmet. Under tiden fick de övriga en liten visning av TV-huset och fick bl a träffa Bolibompadraken och på avstånd såg man även *Vinterstudions André Pops*. Efteråt, innan det var dags för hemfärd, avnjöt man hamburgare och tittade runt i *Gamla stan*.

Det råder inga tvivel om att Stockholmresan blev ett riktigt äventyr för samtliga inblandade. *”Det var en fantastisk bra resa med likaså bra inställning hos eleverna. Det var spännande och roligt för dom och för ganska många var det allra första besöket i Stockholm och vissa hade aldrig åkt tåg tidigare”*, summerar *Stig-Ove Andersson* Stockholmsäventyret och riktar samtidigt ett stort tack till de tre föräldrar som följde med.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: STIG-OVE ANDERSSON

Kalknäselevernas oväntade besök på Sveriges Television i Stockholm torde bli ett minne för livet för dem.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Christian Omberg får via sitt arbete utlopp för sitt intresse att lösa olika typer av problem.

Christian Omberg i Björksjön har världen som sitt arbetsfält

I sitt jobb som rådgivare blir det en del resor

Det är troligtvis en hel del av *Botebladets* läsare som inte har den minsta aning om vem Björksjöbon *Christian Omberg* är. Ännu fler känner dessutom säkert inte till hans ovanliga yrkesutövning. Vi återkommer till det om en liten stund...

Botebladets chefredaktör har förmånen att besöka Christian en dag då *Björksjövägen* bjuder på rejäl ishalka, som tacksamt nog dock lindrats av att sandbilen har hunnit före. Christian berättar att han föddes på *Sollefteå BB* och växte upp i *Björksjön*. De sex första skolåren tillbringade han på *Para skola* och därefter blev det *Vallaskolan* och sedan *Naturvetenskapliga programmet*, med teknisk inriktning, på *GB-skolan* i *Sollefteå*. Christian berättar vidare att han, sedan barnsben, varit väldigt intresserad av problemlösning. *”Det fanns liksom i generna, eftersom både min pappa och farfar var väldigt duktiga på att laga och fixa saker och ting. Själv plockade jag ofta isär grejer, eftersom jag tyckte om att klura ut hur saker och ting funkade.”* Detta intresse fick han ytterligare utlopp för när han under några somrar kom att sommar-

BODA BORG

Den första anläggningen öppnades 1995 i Torpshammar och var resultatet av ett ALU-projekt för att hitta nya idéer inom ramen för landsbygdsutveckling i Norrland.

Ett Boda Borg innehåller mellan 40 och 100 utmaningar sammansatta i banor om 2–5 utmaningar (rum). Principen är att man måste klara en banas första utmaning för att kunna komma in till den andra, som man sedan måste klara för att komma till den tredje utmaningen o s v. Om man misslyckas med en utmaning, så är det bara att försöka igen eller välja en annan bana. Man har ett obegränsat antal försök på sig och man kan göra banorna i valfri ordning. Allt övervakas av datorer och dörren till nästa rum låses enbart upp om man klarat uppgiften korrekt. Banorna är indelade i grön, röd och svart kategori där grön kategori innebär liten fysisk aktivitet, röd betyder viss fysisk aktivitet och svart kräver stor fysisk aktivitet. Oavsett kategori finns det alltid något klurigt problem i rummen som ska lösas. För att lösa problemen krävs det både samarbete, tankeverksamhet och smidighet.
De flesta Boda Borganläggningar tillhandahåller även vandrarhem, restaurang och konferensanläggning.

KÄLLA: WIKIPEDIA

FOTO: BODABORGSE

FOTO: BODABORGSE

En del Questar bjuder på rejäla fysiska utmaningar medan andra Questar sätter ens finurlighet på prov.

jobba i sin brors företag *Nordéns Hydraulic* i *Sollefteå*. Efter militärtjänsten, på *T3* i *Sollefteå*, började han 1998 plugga på *Mitthögskolan* i *Sundsvall*, där han kom att studera telekommunikation och datasäkerhet och han tog även olika kurser inom datakommunikation.

Via en skolkamrat, från *Mitthögskolan*, fick Christian jobb som banbyggare på *Boda Borg* i *Torpshammar*, samtidigt som företaget var på gång att starta en anläggning på *Irland*. En stor del av projektet handlade om att förbereda och producera moduler på hemmaplan, något som Christian tog sig an med liv och lust. När alla förberedelser var klara, skickades modulerna och all form av teknik med ett par trailers till *Lough Key* på *Irland*. Byggnationen kom att ta cirka tre månader och Christians uppgift var att koppla in moduler och styrsystem. Väl tillbaka i *Sverige* kom han att fungera lite som allt i allo på företagets olika anläggningar runt om i landet. Han var också med och konstruerade nya banor, eller *Questar* som det heter på fackspråk, i både *Torpshammar* och *Oxelösund*. Utöver dessa platser finns det även anläggningar i *Karlskoga*, *Karlskrona*, *Skellefteå*, *Sävsjö* och *Östersund*.

2008 såldes konceptet *Boda Borg* till en finansiär i *USA* och företaget *Boda Borg Corporation* bildades. Samtidigt bildades också *Boda Borg Europe*, som sköter den operativa verksamheten, och det är också den del av företaget som Christian, sedan 2016, är anställd hos.

2015 öppnades en ny anläggning i *Boston*, *USA*, och under en femmånadersperiod kom Christian att fungera som arbetsledare och rådgivare under färdigställandet av den anläggningen. I somras färdigställdes även en anläggning i *Zürich* där Christian var på plats som rådgivare under i stort sett hela sommaren. Närmast på gång är expansioner planerade för övriga *Europa* samt *USA*.

Christians huvudsakliga arbetsuppgifter idag är annars att vara supportansvarig gentemot *Boda Borgs* olika anläggningar runt om i världen och han är också med och designar nya Questar och lägger till musik och ljudeffekter. Han har även ansvar för souvenirer och merchandise och de flesta av de här arbetsuppgifterna kan han sköta hemifrån. *”Allra roligast är det dock att skapa Questar och tänka ut olika klurigheter”*, konstaterar Christian, samtidigt som han visar upp de rum, för anläggningen i *Zürich*, som han har ritat i sin bärbara dator. Det råder ingen tvekan om att Christian har hamnat på ett jobb där han verkligen får utlopp för sitt stora intresse av att klura ut saker och ting!

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Christian Omberg är glad över att han till största del kan sköta sitt jobb hemifrån villan i Björksjön.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

De flesta av Annica Svenssons kunder på Hårlooken kommer från bygden och är även stamkunder.

Kunderna på Hårlooken i Björkå är Annica Svenssons andra familj

Björkåbon Annica Svensson har aldrig behövt ångra att hon började jobba som frisör

Det är inte alla byar, likt *Boteå*, som är förunnade att ha en alldeles egen frisörsalong. Tiden har en förmåga att rinna iväg och snart har dam- och herrfrisörsalongen *Hårlooken* i *Björkå* servat Boteåborna i 30 år. Ägaren *Annica Svensson* startade företaget 1993, efter att ha avslutat sin frisörsutbildning i *Örnsköldsvik* 1987 och även varit verksam några år i *Sundsvall*. De första fem åren höll hon till i *Grillom* och sedan 1998 har hon haft sin frisörsalong i den egna villan i *Björkå*.

När *Botebladet* kommer på besök hos *Hårlooken*, så är Annica precis på väg att göra färdig kunden *Ulla Norenius*, från *Björksjön*, som för stunden och av förklarliga skäl ser otroligt välfriserad ut. I väntan på nästa kund får jag mig en liten pratstund med Annica, som berättar att hon har jobbat heltid under åtminstone de tio sista åren och att hennes arbetstider är anpassade efter kundernas önskemål. Hennes kunder, som består av båda könen och är i alla åldrar, är till övervägande del stamkunder, vilket innebär att hon vet hur de vill ha sitt hår. De flesta av kunderna kommer från *Botebladets* spridningsområde, men hon har likaså en del kunder som kommer från *Sollefteå* med omnejd. *”Men även en del före detta Botebor, idag boende i Örebro, Åsele och Ö-vik, brukar vilja bli klippta när de är på besök i bygden”*, berättar Annica och ler stort. Ett faktum som, såsom *Botebladets* utsände tolkar det, tyder på att hon är duktig på det hon gör och att kunderna därför gärna återkommer.

Under högsäsong, d v s i samband med storhelger, är det vanligtvis 1-2 veckors väntetid hos *Hårlooken*, men under lågsäsong är det betydligt lättare att kunna boka en tid. Annica berättar att hennes arbete aldrig blir enformigt, även om majoriteten av hennes kunder enbart önskar att bli klippta eller att få håret färgat (ett par gånger i månaden kommer det även kunder som vill bli permanentade). Hon berättar vidare att hårmodet ständigt förändras och att trenden just nu är ljusblått, ljuslila och rosa hår. Så här på våren, när ljuset börjar återkomma, så vill kunderna gärna få sitt hår färgat lite ljusare, t ex i form av ljusa slingor. Då och då händer det att Annica får i uppdrag att fixa hår och hjälpa till med påklädning av bröllopsklänningar inför stundande bröllop och även

får i uppdrag att göra baluppsättningar – just detta är några av hennes favorituppdrag.

Det märks att Annica verkligen trivs med sitt jobb, även om hon ibland faktiskt har funderat på att prova på något annat. För trots att hon möter mycket människor inom jobbet, så finns det dock ett mått av ensamhet, eftersom hon saknar arbetskamrater som hon kan bolla med och få positiv och negativ feedback från. *”Men jag har ännu inte hittat nåt jobb som verkar roligare än det jag redan har och jag har därför kommit fram till att jag, trots allt, redan har det bästa jobbet. Det är ett väldigt kreativt och socialt jobb som jag har och eftersom jag har hållit på så länge, och varit på samma plats under alla år, har jag idag en fantastisk kundkrets som faktiskt är som min andra familj”*, berättar Annica och fullkomligt strålar av glädje. På en större frisörsalong skulle Annica givetvis ha arbetskamrater, men trots det skulle hon inte kunna tänka sig att byta bort det hon har idag. *”Varje enskild kund är så väldigt viktig för mej och jag tycker om det lilla och intima sammanhanget, istället för den s k löpandebandprincipen som det lätt kan bli på en större salong”*, konstaterar Annica. Frisöryrket är ju annars ett ganska utsatt yrke, där det är lätt att få arbetsskador, men tacksamt nog har dock Annica klarat sig ifrån det hittills, någon som givetvis är tacksam över. Där tar intervjun plötsligt slut, eftersom nästa inbokade kund, i egenskap av en tonårskille från *Djuped*, kliver in i salongen.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Annica Svenssons salong är hemtrevlig och välkomnande.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Annica Svensson är i full färd att göra klart Ulla Norenius, när Botebladets hårfagre reporter kommer på besök.

Grillomsborna Anders och Gina Bäcksund fann och blev kära i varandra via Facebook.

Anders och Gina Bäcksund köpte huset i Grillom på stående fot

Boteå fortsätter att vara en inflyttningsbygd och lockar till sig folk från när och fjärran

Det är roligt och positivt att *Boteå* fortsätter att vara en inflyttningsbygd och att de obebodda hus, som finns runt om i området, på nytt befolkas.

Paret *Anders* och *Gina Bäcksund* i *Grillom*, som är två av *Boteås* färska invånare, har undertecknad förmånen att besöka en mulen dag i mitten av januari. I september flyttade de båda, tillsammans med katterna *Stella* och *Sigge* och hunden *Silver*, som är en *Svensk vit älghund*, till *Boteå* och de håller som mest på att avyttra sin fastighet i *Vännäs*.

Vi slår oss ned i vardagsrummet, där Gina dukat fram glass med ananas. Anders berättar inledningsvis att han föddes i *Tingsryd* och att familjen flyttade till *Ryd* när han var ett år gammal. När han var elva gick flyttlasset till orten *Kyrkhult* utanför *Sölvesborg*. Efter grundskolan flyttade han till *Karlshamn*, där han hade fått jobb på *Facits skrivmaskinsfabrik*, för att efter fyra år dra vidare till *Bromölla* för jobb på *IFÖ-verken*, där han kom att gjuta toalettstolar. Efter ett par-tre år spolade han dock det jobbet och drog upp till *Stockholm*. Året är 1979 och ganska direkt hamnade Anders dessvärre i ett eskalerande narkotikamissbruk. En marsdag 1983 vandrar han neddrogad längs Stockholms gator, när han plötsligt får en ingivelse att be till Gud om hjälp för sin hopplösa situation. *”Jag såg ingen annan utväg och där upplevde jag hur Gud talade till mej och sa till mej att göra mej av med alla droger.”*, berättar Anders och fortsätter: *”Jag lovade mej själv att aldrig röra droger igen och jag gick hem till min lägenhet och spolade ner drogerna i toaletten och högg sprutorna rakt in i väggen.”*

Efter det blev Anders en mycket stark motståndare till allt vad droger heter och han kom att under några år resa runt i skolorna i Stockholmsområdet, och även i södra Sverige, och berätta om sitt tidigare missbruk och propagera mot användandet av droger. Efter tre år flyttade han till *Göteborg* och började på fritidsledarlinjen. I början av andra läsåret gjorde han en upplevelse som fullständigt kom att förändra hans liv. *”Då förstod jag att Gud verkligen finns!”* Vid ett tillfälle, när han satt hemma i sin lägenhet, hörde han nämligen klart och tydligt en röst i rummet som sade: *”Jag har nu varit med dej hela tiden!”*

Upplevelsen i lägenheten fick Anders att ta beslutet att flytta till *Umeå*, för studier på Bibelskola. Efter avklarade studier 1988 fick han jobb som fritidsledare inom

Svenska kyrkan och samma år gifte han sig också med Kristina, som han kom att få två barn tillsammans med. Tyvärr gick hustrun Kristina bort i cancer 2006.

1997 övergick han att jobba som diakon inom kyrkan och i sitt arbete har han haft stor glädje av och även fått utöva sitt stora intresse för sång och musik: Han spelar och sjunger nämligen och han har under åren både skrivit och gett ut sina sånger på skiva. I samband med flytten till *Boteå* sade han upp sin tjänst i kyrkan.

Gina, i sin tur, berättar därefter att hon ursprungligen kommer från byn *Västanå*, som ligger några mil söder om *Sundsvall*. Gymnasietiden tillbringade hon på *Nordviksskolan* och därefter blev det en del ströjobb i *Sundsvall*. 22 år gammal fick hon sitt första barn, med dåvarande sambon, och inom lite drygt ett år anlände dotter nummer två. Under ett par år var hon hemma med barnen och runt 2007 gick hon en ettårig kockutbildning. Under de närmast följande åren kom hon att jobba inom äldrevården, hemtjänsten, psykiatrin och i skolkök. Hon var även familjehem och kontaktfamilj för barn med handikapp. Efter det har det mestadels kommit att handla om jobb i skol- och förskolekök och även, de senaste tre åren, några inhopp i hemtjänst och som barnskötare i *Umeå* .

Gina berättar vidare att det hos henne, i samband med hennes mammas alltför tidiga bortgång 1995, väcktes tankar på var hennes mamma befann sig någonstans nu när hon var död. Dessa funderingar satte igång en process inom henne. *”Detta ledde fram till att jag ställde Gud mot väggen och jag sa: Nu får du visa att du finns!”* Kort därpå gick hon och hennes syster på ett kristet möte. Till saken hör att hon, vid upprepade tillfällen, hade haft inflammation i sin mage och vid det här specifika tillfället var det hennes avsikt att uppsöka sjukhuset senare på dagen p g a att hon på nytt kände smärtor i magen. Under mötet går en av mötesbesökarna fram till talarstolen och säger att hon har upplevt att det finns två personer i samlingen som bär på sorg efter en nära anhörigs bortgång och att den ena av dem även har ont i sin mage. Gina känner sig naturligtvis träffad och när det inbjuds till förbön går hon och systern fram och under förbönen upplever hon hur en värme sprider sig i hennes kropp och att magsmärtan plötsligt försvinner. Det blev inget sjukhusbesök den dagen och nästa dag, när Gina tänkte röka en cigarett, upptäckte hon dessutom att hennes rökbegär var borta.

Kort därefter beslutade sig Gina och hennes sambo för att gå skilda vägar och året därpå gifte hon om sig och kom att välsignas med ytterligare tre barn under det 13 år långa äktenskapet. Efter skilsmässan kom hon att bo både i *Sundsvall* och *Härnösand*.

För omkring tre år sedan lärde Anders och Gina känna varandra genom *Facebook* och omedelbart väcktes det ett intresse hos de båda. *”Jag föll genast för hans blick”*, berättar Gina och tittar kärleksfullt på Anders. Inom kort hann de med att både förlova och gifta sig. *”När man har hittat nån bra, så får man hugga tag i den direkt”*, säger Gina och ler glatt. *”När man är så gammal som vi, så fanns det ingen anledning att vänta. Känns det rätt, så känns det rätt!”*, konstaterar Anders, som då bodde i *Umeå* och nyligen ha-

forts. nästa sida

FOTO ROLF RONESTJÄRNA

Anders och Gina Bäcksund, tillsammans med kelgrisarna Zizzi och Silver, trivs med sin nya tillvaro i Grillom.

de blivit änkeman.

Inom kort köpte de en gård i *Vännäs* som blev något av en besvikelse för dem, eftersom de kom att uppleva den närliggande vägen som ett stort störningsmoment. När sedan två av deras respektive barn, som då bodde i *Umeå*, kom att flytta söderut, kändes det naturligt för dem att ta ett beslut att flytta närmare Ginas dotter med familj i *Sollefteå*, likaså Anders dotter med familj i *Östersund*. De berättar vidare att det var via en annons på nätet som de fick kännedom om det lilla charmiga huset i *Grillom* och att det s a s var kärlek vid första ögonkastet när de kom för att titta på det. Så utan den minsta tvekan slog till direkt och köpte huset!

Väl på plats i *Grillom* fick Gina omedelbart börja som vikarie i köket på *Vallänge särskilt boende* och på det nya året har hon även börjat vikariera åt kommunen inom personlig assistans. Som en liten julklapp välsignades familjen även med den lille pigge och kelsjuke *Zizzi*, som är en blandras mellan *Shih Tzu* och *Powder Puff*. Både Gina och Anders känner att de har hamnat på rätt ställe. ”*Där vi bodde tidigare störddes vi av trafiken förbi huset, men här är det lugnt och skönt”*, konstaterar Anders tacksamt. *”Ja, här kan man till och med höra fåglarna kvittra!”*, tillägger Gina smått lyriskt.

Anders och Ginas framtidsplan och dröm, efter det att Anders har gått i pension inom en förhållandevis snar framtid, är att kunna införskaffa ett litet hus på ön *Madeira*, eftersom ingen av dem är speciellt förtjust i den svenska vintern. ”*Det är bara jobbigt med snö och kyla!”*, förklarar Gina och Anders nickar instämmande. Tanken är då att de ska bo på *Madeira* under vinterhalvåret för att därefter tillbringa sommarhalvåret i *Grillom*.

Sedan cirka 20 år tillbaka har Anders fått kämpa med sviktande hälsa p g a att hans njurar har lagt av mer och mer. I höstas fick han, efter flera års väntan, äntligen en ny njure, som förhoppningsvis kommer att fungera, transplanterad. *”Idag har jag därför tre njurar, varav den enda som fungerar är placerad i min ljumske!”*, berättar Anders och skrattar glatt. *”Enligt läkarna är jag friskare än en frisk människa, men samtidigt väldigt trött av alla mediciner”*, fortsätter han och tillägger att han hoppas kunna återgå till arbete inom en snar framtid. För tillfället har han några krokar ute när det gäller jobb.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sedan ett par månader tillbaka är det folk som bor och huserar på anrika Gålsjö herrgård.

Gålsjö Bruk har fått nya ägare

De nya ägarna till Gålsjö Bruk har planer på att bedriva verksamhet på anläggningen

Det har snart gått tre år sedan asylboendet på *Gålsjö* upphörde med sin verksamhet. Sedan dess har anläggningen, till mångas stora sorg, stått tom. Sedan i mitten av december har dock anläggningen nya ägare i form av Varaborna *Hugo von Schéele* och *Gunvor Axelsson*.

Gunvor är redan på plats i *Gålsjö*, medan Hugo som mest håller på att avyttra deras tidigare fastighet. Tanken är därför att *Botebladet* ska återkomma med en utförlig artikel i nästa nummer. *Botebladet* kan dock redan nu avslöja att de nya ägarna har planer på att återställa de s k smedslängorna för framtida uthyrning, något som *Botebladet* alltså ber att få återkomma till framledes.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sammanlagt elva barn är idag inskrivna i verksamheten och det finns möjlighet för fler att ansluta.

Botatons barnteater har föreställning på gång

En pjäs, med arbetsnamnet Bäbisen och Cirkusen, kommer att uppföras i sommar

Ett par kvällar i veckan råder det just nu febril aktivitet i *Botatonhuset* i *Kalknäs*. Dels håller *Botatons* vuxenteatergrupp på och övar som mest inför sin föreställning *Kameleonten* (se artikel i förra tidningen) som framförs i slutet av maj (se annons på sidan 34), men även kulturföreningens barnteatergrupp har dragit igång sin verksamhet.

I slutet av februari gör *Botebladets* kulturreporter ett nedslag i *Botatonhuset*, där barnteatergruppen är mitt uppe i en samarbetsövning. När barnen därefter får en stund för fri lek, blir det tillfälle att sitta ned och växla några ord med *Per Magnus Lilja* och *Joakim Hasselgren*, som tillsammans håller i *Botatons* teaterverksamhet.

Dessa berättar att barnteatern har varit igång sedan mitten av januari och att man så sakteliga har börjat att skissa på en pjäs med arbetsnamnet *Bäbisen och Cirkusen*. Planen är att barnen själva, vid samlingarna under våren, ska vara med och spåna fram pjäsens handling och repliker. *”Tanken är att barnen ska få använda sin kreativa sida och känna sej delaktiga, eftersom det styrker deras självförtroende. Detta är A och O för oss, eftersom själva resan och processen egentligen är viktigare än själva föreställningen”*, konstaterar Per Magnus och Joakim samfällt. Klart är dock att pjäsen, som kommer att handla om en dagdrömmande baby vars dagdrömmar mynnar ut till olika cirkusnummer, beräknas ha premiär i *Botatonhuset* någon gång i mitten av juni.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kvällen på Botaton inleddes med en samarbetsövning.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Per Magnus Lilja och Joakim Hasselgren tog en paus.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Huset på Vallavägen hade stått tomt i runt tio år innan André Aspegren Sjölander tog över det.

Följakillen André Aspegren Sjölander återvände till sin hembygd

André Aspegren Sjölander är mycket tacksam för sin lugna och trygga uppväxt i Boteå

Som det konstaterades i föregående artikel, så är det roligt att *Boteå* inte är en avfolkningsbygd. Extra roligt är det när ungdomar, som en gång har flyttat från bygden, väljer att återvända till den. *André Aspegren Sjölander* tillhör den kategorin

Jag har förmånen att få besöka André den allra sista dagen i februari. Tyvärr är inte hans sambo, *Julia Höglund* (inte att förväxlas med sin namne, som är utflyttad från *Sunnersta*), som han har varit tillsammans med i ungefär fem år, inte hemma vid det aktuella tillfället.

André berättar att han växte upp tillsammans med mamma Marie (se *Botebladets* vårnummer 2019 på *www.*

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det var i samband med rördragningar i huset som André Aspegren Sjölanders intresse för VVS väcktes.

botea.se) och storebror Viktor, bara drygt en halv kilometer från där han bor nu i *Följa*, efter att ha bott sina tre första år i *Holm*. Sina sex första skolår tillbringade André på *Kalknäs skola* och han har enbart positiva minnen från de åren och överhuvudtaget från uppväxtåren i *Boteå*. På fritiden var han ofta med kompisarna. På sommaren handlade det ofta om att vara ute och cykla och att bada och umgås med kompisarna på stranden i *Undrom*. På vinterhalvåret hörde fritidsgården, på *Kalknäs skola*, till en av favoritsysselsättningarna. *"Jag är glad och tacksam över att få ha växt upp på landet! Det var lugnt och jag uppskattade verkligen den fina naturen"*, summerar André sin uppväxt i *Boteå*.

Högstadieåren tillbringade André på *Nipanskolan* och därefter blev det *Medialinjen* på *Ådalsskolan* i *Kramfors* och boende i studentlägenhet. En tid efter gymnasiet fick han jobb hos *EON* i *Sollefteå* och efter ett år där fick han en tillsvidareanställning på kommunens näringslivsavdelning, i ett projekt riktat mot företagarna i kommunen. Efter ett år, och vi har nu hunnit fram till 2016, började André jobba som personlig assistent.

André berättar vidare att det faktiskt var mamma Marie som tipsade om huset i *Följa*, som hade stått tomt i runda slängar tio år. I september 2018 köpte och flyttade André och Julia till *Följa* och sedan dess har de hunnit med att sätta in en varmvattenberedare, en luftvärmepump och en braskamin, likaså att byta ut en del rörledningar och även att måla och tapetsera om. Framöver planerar de att måla om huset, bygga ut garaget, byta kök, lägga nytt golv och överhuvudtaget fräscha upp huset via ytterligare tapetsering och målning.

I samma veva som André och Julia köpte huset i *Följa*, i samband med att han och hans svärfar började att fixa med husets rördragningar, väcktes det ett intresse för det här med VVS hos honom. Lite av en slump Googlade han meningen *"smarta och effektiva lösningar på rördragningar"* och råkade då få upp en sida om en VVS-utbildning i *Härnösand*. Genast väcktes hans intresse och det hela ledde fram till att han ansökte och kom in på VVS-ingenjörsutbildningen. Den fem terminer långa utbildningen, som han påbörjade i höstas, varvas med praktik. *"Det är mycket pluggande, men det är skitkul, som rörmokarna brukar säga"*, konstaterar André med ett litet flin. Resorna gör dock att han har väldigt långa dagar, speciellt då när han har praktik i *Sundsvall*, eftersom han behöver åka hemifrån runt kvart över fem på morgonen och inte kommer hem förrän omkring kvart i sju på kvällen. Utbildningen är väldigt bred och André kommer bl a få solenergikompetens och att lära sig räkna på värmesystemens effektbehov med hjälp av luftläckage, transmissionsförluster och utomhustemperaturer, beroende på var man befinner sig i landet. I utbildningen ingår det dessutom att sätta sig in i *Boverkets* omfattande regelverk, när det t ex handlar om luftomsättning, brandsäkerhet och bullernivåer.

Avslutningsvis berättar André att han, så här långt, trivs med både utbildningen och sin praktikplats, och att han givetvis hoppas att han ska kunna få jobb som VVS-ingenjör när han har pluggat färdigt. *"Helst skulle jag vilja få ett jobb i närområdet, eftersom jag inte vill bo i en storstad. Samtidigt vill man ju ha nära till allting."*

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En stor del av André Aspegren Sjölanders tillvaro handlar just nu om studierna i Härnösand och Sundsvall.

PORTRÄTTET

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ulla Petersson

Ulla Petersson flyttade från Boteå som femåring och återvände på äldre dar

I detta nummer av Botebladet träffar vi Gålvabon Ulla Petersson

Porträttet är kanske en av *Botebladets* mest uppskattade inslag i tidningen och det är inte utan en viss möda som redaktören lyckas ragga en intervjuperson till varje nummer. *Ulla Petersson* i *Gålva* hade under flera år stått på redaktörens önskelista och glädjen var därför stor när hon, efter en hel del ”tjat”, till sist tackade ja till en intervju.

Vi slår oss ned i Ullas trevliga vardagsrum, där hon har dukat upp hemba-

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ulla Petersson har alltid tyckt om att läsa böcker och lyssna på ljudböcker.

FEM SNABBA FRÅGOR:

Mitt älsklingsplagg:
- Fleecetröja på vintern och t-shirt och byxor på sommaren.

Så är jag:
- Jag är en lugn person och jag tror att jag är ganska snäll

Tre föremål jag skulle ta med till en öde ö:
- En bok, stickning och en mobiltelefon.

Jag blir glad när:
- Barn, barnbarn och barnbarnsbarn kommer på besök.

Någon jag gärna vill träffa:
- Min bortgångne make.

kat fikabröd.

Ulla berättar inledningsvis att hon föddes på *Sollefteå BB*. Föräldrarna hette *Ivar* och *Anna-Lena Perman* och kom från *Undrom* respektive *Gålva*. I samband med andra världskrigets slut, när Ulla var fem år gammal, bestämde sig föräldrarna för att flytta till *Västerås* eftersom pappa Ivar hade fått jobb där som elektriker. *”Det var ont om jobb i närområdet och ytterligare en handfull Boteåbor flyttade också dit i samma veva”*, berättar Ulla. I *Västerås* kom hon att först gå fyra år i folkskola och därefter fem år på flickskola. Varje sommarlov och storhelg tillbringade Ulla hos sin mormor i *Gålva*. *”Det var roligt och skönt att få komma hit och jag tyckte väldigt mycket om min mormor!”*, minns Ulla och ler glatt. Tillsammans med lekkamraterna Inger och Anita så hittade hon på en massa hyss: De lekte bl a i tält, sov på höskullen och hoppade hopprep.

När Ulla gick ut skolan fick hon en praktikplats hos en tandläkare och efter en tid fick hon börja som tandsköterska hos honom. Efter ett par år träffade hon och blev tillsammans med *Ramon Petersson*. 1959 stod bröllopet och samma år föddes också dottern Pia, som bor utanför *Enköping*, är gift, har en son och jobbar som specialpedagog. 1964 utökades familjen med dottern Lena, som bor i *Västerås*, är gift, har två barn och tre barnbarn och är projektansvarig på *Siemens Sverige*.

Under de här åren valde Ulla att prioritera barnen och stannade därför hemma till dess att yngsta dottern började i 2:a klass. *”Det var en bra tid i mitt liv och det kändes rätt och riktigt att vara hemma hos barnen. Det är nåt jag aldrig har ångrat!”*, konstaterar Ulla.

Runt 1972 öppnade *Allers Förlag* en butik i *Västerås*, där man bl a sålde de produkter som man annonserade om i sina tidningar, och där fick Ulla jobb som säljare. Efter tre år lade dock butiken ned och direkt fick Ulla jobb hos *Ur & Penn*. Där blev hon kvar i 13 år, för att därefter börja jobba hos *Zigma Ur*, som tillhörde *Stjärnurmakarna*.

1999 gick maken Ramon i pension och man tog då ett gemensamt beslut att flytta till *Gålva*. Mamma Anna-Lenas flyttlass hade redan gått till *Gålva* 1977, så det kändes därför rätt att flytta för att kunna vara ett stöd för henne – dessutom ville Ramon få möjlighet att odla sitt jakt- och fiskeintresse. De övertog då Anna-Lenas hus, som i sin tur hade övertagit mormor Erikas hus ett antal år tidigare.

forts. nästa sida

ARKIVBILD

Året är 1936 och Ulla Peterssons mormor och morfar, Erika och Hampus Forsberg, poserar här framför boningshuset i Gålva som de inköpte 1919. Morföräldrarna flankeras av Ullas moster Elsa-Stina (t v) och hennes mamma Anna-Lena (t h). Olyckligtvis totalförstördes huset i samband med en brand 1960.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Botebladets utsände reporter lyckades inte, trots ett ärligt försök, att tömma Ulla Peterssons dignande kakfat.

Väl på plats i *Gålva*, trodde Ulla att hennes tid i arbetslivet var till ända, men genast fick hon jobb på *SNT Callcenter* i *Sollefteå*. Efter tre år övergick hon att jobba hos *Bergs Ur* under två år, fram till dess att hon gick i pension 2005.

2012 gick Ullas mamma bort och året därpå miste hon även maken Ramon. Det var tuffa avbräck för henne att mista sina allra närmaste, men med tiden har hennes sociala nätverk utökats med råge. *”Jag har fått många fina och bra vänner sedan jag flyttade hit!”* På senare år har Ulla även börjat engagera sig mer och mer i det som händer i bygden. Dels brukar hon försöka att gå på arrangemangen i bygden och dessutom är hon själv aktiv i den *Internationella gruppen*, i församlingsrådet, i kyrkans besöksgrupp och i *PRO*. *”Jag tycker att det är viktigt att man engagerar sej och även går på det som arrangeras i bygden. Det är en uppmuntran för dom som lagt ned arbete och det är också givande för en själv”*, förklarar hon och berättar vidare att hon är väldigt tacksam för hennes och Ramons beslut att flytta till bygden. *”Jag har inte behövt ångra att vi flyttade till Boteå. Människorna är trevliga och tillmötesgående här och man bryr sej om varandra här i Boteå.”*

När Ulla är på egen hand, kopplar hon gärna av med en bok eller en ljudbok. Hon tycker också om att sticka och mestadels blir det vantar och raggsockor till familjen. Hon gillar också att baka vetebröd och kakor (vilket också fikafatet på vardagsrumsbordet vittnar om) och att plantera blommor är också något som hon gärna gör.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gålvabon Ulla Petersson har aldrig ångrat att hon återvände till hembygden efter mer än 50 år i förskingringen.

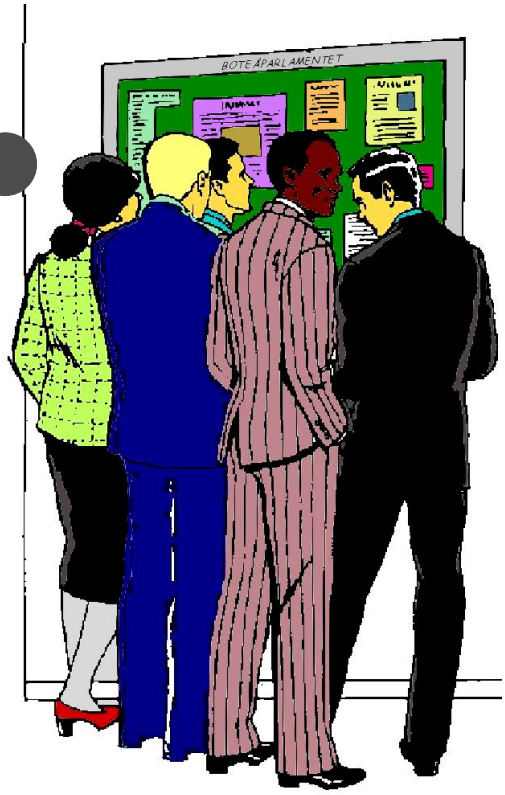

Boteåparlamentet informerar

PRENUMERATION BOTEBLADET

Prenumerera på Botebladet!!!

Botebladet
STEFAN LÖFVEN GRATULERADE UNDROMS IF!!!
Björksjöbor har gett ut bok

Känner Du någon utflyttad Boteåbo eller annan person som skulle vilja få Botebladet i brevlådan? Är Du själv inte bosatt här, men ändå vill läsa Botebladet? Vill Du prenumerera på Botebladet för någon annans räkning? Möjligheten finns i så fall att, till det låga priset av **200 kr/år** (inklusive porto), få tidningen skickad dit Du vill! Vänligen kontakta prenumerationsansvarig: *Karin Ronestjärna, Tel: 0612 - 601 23* eller skicka ett vykort till redaktionen på adress: *Botebladet, c/o Karin Ronestjärna, Undrom 140, 881 95 Undrom*. Allra enklast är det att skicka ett mail till **karin@ronestar.nu**

Boteåparlamentets Bankgironummer är 5548-6377

VIKTIG INFO

REDAKTIONELLT MATERIAL

Lämna alltid in information för **Anslagstavlan** (såsom evenemangstips och annan reklam) till redaktionen i god tid innan angivet presstopp (ju tidigare desto bättre). Det som kommer in i sista minuten tas in i mån av tid och plats. **Artiklar och reportage måste lämnas in minst en vecka före presstopp**. Maila alltid så stora bilder som möjligt, för att få bästa slutresultat. Glöm inte bort att ange fotograf och vilka personer som finns med på bilderna. Bidrag tas helst emot via mail eller USB-minne. Maskinskriven text funkar också, men dock helst bara i nödfall. Mailadressen är som tidigare: **botebladet@botea.se**

LEDIGA HUS I BOTEÅ

Hör av Dig till **Boteå Husgrupp** om Du känner till något hus som är till salu eller står tomt i Boteå. Det finns nämligen fortfarande folk som kan tänkas vara intresserade av att flytta hit och som därför söker boende. Tag även vara på möjligheten att hitta och annonsera ut hus via Boteåparlamentets hemsida på **www.botea.se**.

Kontaktpersoner: Alexandra De Wall, 073-832 47 81 & Peter Gustafsson, 070-376 62 97.

LEDIGA LÄGENHETER I UNDROM

Just nu finns det två lediga tvårumslägenheter och en 1:a på f d pensionärshemmet i Undrom. Vid intresse kontakta fastighetsskötare Juha Utriainen på telefon 073-690 75 51 för mer information. Dessutom har Solatum även en ledig 2:a på Vallänge.

Bland annat är lägenheten på bilden ledig.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Britt-Mari Bergström och Per Erik Bergstrand överlämnar julgranen till Malin Vallström, personal på Vallänge.

Boteåparlamentet ordnade så att Vallänge särskilt boende fick en julgran

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Per Erik Bergstrand högg och reste julgranen.

Parlamentet gick in när Solatum backade

När *Boteåparlamentet*, förra julen, fick veta att *Solatum* inte längre hade för avsikt att förse *Vallänge särskilt boende* med en julgran, så tog man ett beslut om att ordna fram en gran. Den gången var det Parlamentsledamöterna *Ingrid Viking*, *Lars Blomén* och *Anne Ståhl Sellin* som skänkte, högg, respektive klädde granen. Den här julen var det *Johan Hedberg*, Parlamentsledamoten *Per Erik Bergstrand*, med sambon *Britt-Mari*, och *Anne Ståhl Sellin* som skänkte, högg, respektive klädde granen. Det gick inte att ta miste på den tacksamhet som personalen gav uttryck för. *Parlamentet* inhandlade dessutom julgransbelysningen.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Vallängepersonalen Rustom Milash och Marianne Sellin hjälpte Anne Ståhl Sellin att sätta upp julgransbelysningen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Halloweenpartyt i Björkå samlade en mängd spännande och lite otäcka figurer.

Klockhuset i Björkå firade ettårsjubileum

Det populära fiket i Björkå drabbades en oktoberkväll av allehanda läskiga spökerier

En inbjudan till ettårsfirande på *Björkå kontor* damp en dag ned i brevlådan. Det kändes lite overkligt att det redan hade hunnit förflyta ett år sedan *Botebladets* redaktör besökte och välkomnade det nyinflyttade paret, och tillika företagarna, *Astrid Olsson* och *Hans Sjödin* (se *Botebladets* vinternummer 2018 på *www.botea.se*) till bygden. Nu inbjöd de bygden till ettårsfirande!

Firandet ägde rum en frostig helg i månadsskiftet november-december. Givetvis var undertecknad på plats, nyfiken på hur det gångna året hade gestaltat sig för de inflyttade. Huset fullkomligt flödade av varm och mysig julstämning. Det visade sig, tacksamt nog, att fler Boteåbor hade hörsammat inbjudan och det blev därför lite svårt att få sig en pratstund med husfolket. Astrid kunde dock berätta att man förra våren fick ett mycket oväntat besök i samband med att 14 representanter från kommunen tittade in i samband med att de hade vägarna förbi. *”Det var väldigt roligt och mycket oväntat att dom hörde av sej med en förfrågan om att få komma!”*

Annars har det första året i mångt och mycket handlat om att komma iordning i huset. Så ofta Astrid har haft en ledig stund har hon dock fortsatt med att sticka tröjor, vantar och sockor, som hon saluför i butiken och via *Facebook* och den egna hemsidan. Hans, i sin tur, har fortsatt med att reparera klockor. Under det gångna året har paret dessutom passat på att gifta sig.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Astrid säljer också via Facebook och sin hemsida.

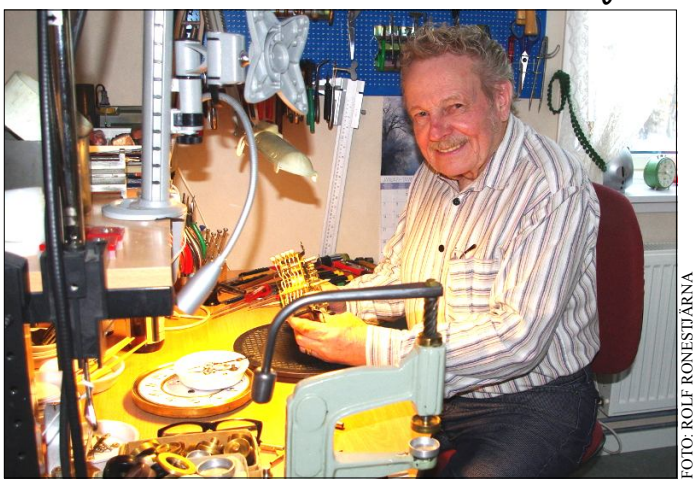
FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Hans kundkrets sträcker sig över hela Sverige.

FOTO: ANN-BRITT EDFORS

Traditionella julsånger framfördes i samband med julkonserten i Överlännäs kyrka.

Välbesökt julkonsert i Överlännäs kyrka

Boteåkören och välbekanta sångarparet Klas och Sanna Norberg bjöd på skönsång

En fulltalig publik i *Överlännäs kyrka* bjöds den 28:e december på härlig julmusik av *Klas* och *Sanna Norberg*, *Boteåkören*, *Angelica Carlsson* och *Holmsten Trio*.

Sanna Norberg och *Boteåkören* inledde konserten med sången *Hur kan du bli så liten?* och publiken bjöds därefter på ”smöriga jullåtar” (enligt *Klas Norberg)* och traditionella jullåtar såsom; *Nu tändas tusen juleljus* och *Betlehems stjärna*. Även låtar som *Blue Christmas* och *Mer jul* framfördes av musikerna och *Boteåkören* bjöd på härlig körsång i *Annas julvisa*. *Angelica Carlsson* förgyllde flera av låtarna med fint spel på tvärflöjt. *The Prayer* var bara en av duetterna som åhörarna bjöds på av *Sanna* och *Klas Norberg*, allt till ackompanjemang av *Holmsten Trio*.

Eva Rosell och *Jesper Norberg* var väldigt samspelta i sitt framförande av fyrhändig pianomusik i *Tomtarnas vaktparad*. Den härliga julkonserten avslutades med *Klas Norberg* i *O helga natt* och publiken gav stående ovationer

av Ann-Britt Edfors

FOTO: ANN-BRITT EDFORS

Boteåkören, under ledning av Eva Rosell, och kvällens solister ackompanjerades av Holmsten Trio.

FOTO: ULLA BODIN

På Öresmötet den 18/2 backades Andrej Altin upp av Boteåkören och av kantor Eva Rosell.

Fint möte på Öresmötet i Sockenstugan

Kantor Eva Rosell har utsetts till Världens bäste körledare av Tuttifruttikören

Det första *Öresmötet* för i år, eller musikcafé som det kallades för, var en trevlig tillställning. För underhållningen stod *Boteåkören* och *Andrej Altin*.

Under kvällen fick åhörarna bl a höra Andrej sjunga *Unintended* och *Ashes*. Den här gången ackompanjerades han av *Eva Rosell* på piano, istället för att, som i vanliga fall, kompa sig själv med gitarr. *Boteåkören* bjöd bl a på *Blue Moon* och *Duke Ellingtons Freedom*. Mellan varje stycke berättade Eva kort om det kommande styckets historia, vilket var både spännande och intressant. Slutnumret var ett samarbete där Andrej och *Boteåkören* framförde *Stad i ljus*.

Efter konserten bjöds det på en tekaka med pålägg, saft, kaffe/te och en kaka. Med tanke på all musik och sång som *Eva Rosell* bjuder oss på här i *Boteå*, har jag härmed den stora äran att meddela att hon har utsetts till *Världens bäste körledare* av *Tuttifruttikören*! Som pris fick hon en utsmyckning av pianot i *Sockenstugan*.

av Ulla Bodin

FOTO: ULLA BODIN

Boteåkören, som leds av kantor Eva Rosell, är en av Boteå Församlings tre skönsjungande sångkörer.

FOTO: ULLA BODIN

Lars Gradin hade tagit med sig en bunt gamla 78-varvare som han spelade på en lite äldre grammofon.

Uppskattat melodikryss anordnades i Överlännäs Församlingshem

Kvällens programvärd Lars Gradin besparade besökarna från att drabbas av tinnitus

Lännäsbon *Lars Gradin* bjöd på en trevlig och rolig kväll i *Överlännäs Församlingshem* när han, tillsammans med sina stenkakor, bjöd på ett melodikryss den 21:a januari. Lars hade inte tagit med sig sin trattgrammofon eftersom, som han uttryckte det själv; *”alla åhörare skulle få tinnituskänsla”*, utan stenkakorna spelades istället på en vanlig, men gammal, grammofon.

Spelplanen hade ritats upp på ett stort papper som hängts upp på väggen, så att vi tillsammans skulle kunna lista ut svaren som skulle skrivas in. Till sekreterare utsågs *Elisabet Norén,* kvällens präst.

Grammofonen var lite motsträvig till en början, men snart var ledtrådarna, i form av den spelade musiken, i full gång. Frågorna var av skiftande slag; moderna och urgamla, geografi och natur, smör, ost och sill m m. När hjärnan väl hade fått sitt var det magens och sinnets tur och det bjöds då på härliga räksmörgåsar (som Lars själv hade gjort) med kaffe eller te och efter det en pepparkaka.

av Ulla Bodin

FOTO: ULLA BODIN

Lars Gradin fick hjälp av Elisabet Norén med krysset.

FOTO: ULLA BODIN

Kvällens besökare lyssnade intresserat på musiken.

FOTO: ULLA BODIN

En strid ström av besökare besökte julmarknaden när Botebladet kom på besök den 4/12.

Julmarknaden i Fik i Butik har blivit en uppskattad tradition

Julmarknaden, som hölls under några kvällar i Björkå, drabbades en kväll av blixthalka

Man kände sig varmt välkommen när man steg in i *Fik i Butiks* julmarknad. Kaffedoften spred sig genom rummet och de ca tio utställarna hade ett varierat utbud. Det var alltifrån pyttesmå sockor (så små att de kan användas till nyckelringar eller broscher) till handdukar och duschtvål, tenntrådsarmband i vackra färger, skulpturer av plåt och kläder och filtar till barn. Naturligtvis fanns det även utställare som sålde både julkort och julgodis. Folk kom in genom dörren i en jämn ström. Kvällen innan hade det också varit öppet, men då hade dessvärre blixthalkan slagit till, så besökarantalet var betydligt lägre då.

Det fanns självklart även fika att köpa och *Ulrika Bergman* hade dukat upp med många fantastiska godsaker som hör julen till. Det fanns lussebullar, småkakor och äppelkaka med vaniljsås. Och om man lyssnade riktigt noga, på vad besökarna pratade om, så var det den himmelska vaniljsåsen som var ”pricken över i:et”.

av Ulla Bodin

FOTO: ULLA BODIN

Karin Sellgren och Ulrika Bergman höll i trådarna.

FOTO: ULLA BODIN

Mångahanda ting fanns att köpa på julmarknaden.

Badmintongänget bestående av Göran Hällström, Per-Erik Björklund, Bertil Lundin och Bo Höglund.

Badmintongäng huserar på Kalknäs skola

Botebladets sportreporter imponeras stort av de äldre herrarnas tempo och spelskicklighet

Varje tisdagskväll, sedan många år tillbaka, är det full aktivitet i gympahallen på *Kalknäs skola* i form av ett gäng äldre herrar som spelar badminton och efteråt bastar.

I slutet av februari är *Botebladets* utsände på plats för att kolla och även dokumentera aktiviteten. Man håller just på att sätta upp nätet och jag får mig en liten pratstund med Solumsbon *Göran Hällström* och Sunnerstabon *Bo Höglund* som berättar att de själva, tillsammans med Ristabon *Lennart Johansson* (som tyvärr saknas för kvällen), har spelat ihop sedan 2004. Det var Bosse och Lennart som drog igång det hela och direkt kom Göran med. Med i badmintongänget, sedan 4-5 år tillbaka, är även Lugnviksbon *Per-Erik Björklund* och *Bertil Lundin* från *Lo*.

Göran berättar att han i yngre år tävlingsspelade badminton en del och att han och dottern brukade spela tillsammans innan han anslöt till Kalknäsgänget. Sedan en tid tillbaka har han dock problem med ett öga, något som han säger sig påverka hans spel betänkligt.

Spelet inleds med lite uppvärmning och därefter blir det dubbelspel. Jag imponeras stort av både matchtempot och spelskickligheten trots att medelåldern på de fyra spelarna ligger runt 68 år. De grånade spelarna bjuder på rafflande dueller, med både stenhårda smashar och känsligt placerade stoppbollar, och man kan nästan ana en viss prestige när det handlar om att vinna matchen.

av Rolf Ronestjärna

Göran Hällström sträcker sig för att nå en stoppboll.

Bo Höglund siktar in sig för att returnera en boll.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

K-G Gokisvaris loppis på Offers gård har varit stängt i vinter, men öppnar när isen har tinat på gårdsplanen.

Omfattande upprustning av Offers herrgård

Det är viktigt för ägaren K-G Gokisvari att herrgården hålls i ett fint och propert skick

Nu i maj är det tio år sedan *Karl-Gösta Gokisvari* (på den tiden hette han *Långberg*) tog över *Offers gård* efter *Offers Försöksstation*. Mycket vatten har runnit under broarna sedan dess och mängder av aktiviteter och satsningar har skett på gården under dessa tio år. I höstnumret 2016 kunde *Botebladet* berätta om att *K-G Gokisvari* dragit igång företaget *Offers Skrot*. Intresset bland byborna var stort och 5-10 ton skrot kom att skickas iväg varje månad. Tyvärr tvingades han dock att upphöra med verksamheten p g a för höga fraktkostnader och kommunala miljögifter. Nu i vår kommer dock åter en container att ställas upp på gården, där byborna kan komma och slänga sitt skrot.

På sistone har *K-G Gokisvari* satsat på att fräscha upp anläggningen. I somras målades t ex själva herrgårdsbyggnaden om och i sommar ämnar han påbörja målning av resterande byggnader på gården. *”Det är viktigt att man renoverar och håller efter, så att gården får vara fortsatt fin!”*, konstaterar han och berättar vidare att det idag finns en ledig enrummare på herrgården, som *Botebladets* hemmahos-reporter senare blir visad. Det visar sig vara en väldigt fräsch och trevlig lägenhet, med stort kök och nyrenoverat badrum, och passar ypperligt för t ex en yngre person. På gården finns det dessutom en 170m^2 stor lokal till uthyrning.

Loppiset, som varit stängt i vinter, kommer öppnas så snart isen på gårdsplanen har försvunnit och det kommer att annonseras bl a på *botea.se*.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sedan ett halvår tillbaka är K-G Gokisvari pensionär.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

K-G Gokisvari lät måla om herrgården i somras.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ola Hedberg poserar här framför bostaden på Storgatan i Sollefteå.

Björksjökillen Ola Hedberg har insett att borta är bra, men att hemma är bäst

Resorna och studieåren i USA har gett Ola Hedberg en förändrad syn på sig själv och sin hembygd

Det har visat sig att man som människa ibland kan behöva få lite distans till saker och ting för att kunna uppskatta dem på ett rätt sätt. Så var det t ex för *Ola Hedberg*, som växte upp i *Boteå* och som sedan drygt ett par månader är tillbaka från en mer än två år lång vistelse i *USA*. Men låt oss, för all del, inte gå händelserna i förväg!

Ola berättar inledningsvis, när jag besöker honom i hans och mamma *Caro Heymans* charmiga vindsvåning på *Storgatan* i *Sollefteå*, att han ömsom kom att tillbringa uppväxten hos pappa Johan i *Björksjön* och hos mamma Caro i *Holm*. De sex första skolåren tillbringade han på *Kalknäs skola*. Därefter blev det ett år på *Vallaskolan* och två år på *Nipanskolan*. På gymnasiet kom han att gå *Teknikprogrammet*, med inriktning på design. *”Det var en skyddad tillvaro att växa upp i Boteå och man fick en fin och tajt relation med sina skolkompisar”*, minns Ola och berättar vidare att han brukar använda *Kalknäs skola* som en metafor för att beskriva för andra var han kommer ifrån. *”När någon t ex fyllde år, ställde sej alla elever och lärare upp i matsalen och sjöng för den som fyllde. Det var en fin grej, minns jag!”* Under Kalknäsåren var Ola engagerad i *Undroms IF:s* ungdomsfotboll och på senare år spelade han även med i dess A-lag under ett par säsonger.

2015 gick Ola ut gymnasiet och efter sommarjobb på *COOP* bar det av till *Nya Zeeland* tillsammans med en kompis, där de kom att bila runt i en månad. *”Att besöka Nya Zeeland, var nästan som att vara med i en Sagan om Ringen film. Vi mötte även fantastiskt trevliga människor och naturen var makalös. Det var nästan lika fint som i Undrom”*, berättar Ola och ler lite pillimariskt. Lite senare, efter en del ströjobb och när det var som kallast på hemmaplan, for han tillsammans med några kompisar till *Bali* för en månads avkoppling. *”Bali visade sej vara ett riktigt inneställe med ett väldigt högt tempo, samtidigt som det var som ett paradis.”*

Sommaren 2016 blev det tågluffning runt om i *Europa* under nästan en månad. *”Det var en fantastisk resa, där höjdpunkterna var några dagars surfing på Frankrikes sydvästkust och vistelsen i Polen, som överraskade med både trevliga människor och sin kultur. Det känns som om hela Östeuropa är underskattat.”*

Hösten 2016 fick Ola jobb som vikarie på *Vallaskolan*; det rörde sig om en heltidstjänst som mattelärare och resursperson. *”Det visade sej vara oerhört roligt och jag trivdes jättebra med både kollegor och arbetsuppgifter!”*

När vikariatet hade löpt ut var Ola osäker över vad han skulle hitta på härnäst. Men eftersom han hade trivts

FOTO: VIKTOR HOLMSTEN

Julen 2019 firade Ola Hedberg i San Franscisco tillsammans med Undromskompisen Viktor Holmsten.

så otroligt bra som mattelärare, kände han att det kunde vara något som han ville satsa på för framtiden. Detta ledde fram till att han ansökte och kom in på ett college i staden *Tampa* i *Florida*. Där kom han under det första studieåret dela lägenhet på campus med en svensk, en sydkorean och en kille från *Bahamas* och det andra året, på ett ganska närliggande universitetsområde, med några nya kompisar. Den femte, och sista terminen, bodde han hos en kompis ute på stan. Under de fem terminerna pluggade han matematik och historia och det visade sig gå förhållandevis bra för honom att ställa om till det engelska språket. *”Det har bl a varit lärorikt att få möta en annan kultur och även se hur man ser på läraryrket, som har betydligt lägre status där än vad det har här i Sverige”*, sammanfattar Ola sin tid i *USA*.

I mitten av december fick Ola besök av kompisen *Viktor Holmsten* från *Undrom*, som då befann sig och även idag befinner sig i *San Fransisco*, där han jobbar som fastighetsmäklare. De båda hade nämligen kommit överens om att tillsammans bila från *Florida* till *Kalifornien*, för att där fira jul hos den f d Stöndarbon *Maria Larsson* och hennes familj (se *Botebladets* sommarnummer 2006 på *www.botea.se*). Det blev en upplevelserik resa för dem, med stopp bl a i *New Orleans*, *Dallas* och i nationalparkerna *Mesa Verde* och *Grand Canyon*.

Precis som många av sina jämnåriga, ville Ola flytta från hemkommunen, eftersom både han och de ansåg att det inte fanns någon framtid där. Olas utlandsvistelser, och studietiden i *USA*, har dock gett honom nya perspektiv och en ny syn på sin hembygd. *”Jag uppskattar verkligen lugnet här och flera av mina kompisar har börjat återvända och även mina egna band till hembygden har stärkts. Min tanke är därför att återvända till Sollefteå nån gång i framtiden, efter det att jag är klar med mina studier, och etablera mej här”*, konstaterar Ola till sist.

Sedan några veckor tillbaka befinner sig Ola, tillsammans med gymnasiekompisen Jakob, på andra sidan jordklotet; närmare bestämt i *Australien*. Tanken är att de ska jobba och luffa runt där under ett år. Hösten 2021 hoppas dock Ola vara på plats i *Umeå* för att komplettera sin lärarutbildning för att kunna bli behörig lärare.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Efter sina olika perioder utomlands har Ola Hedberg mer och mer börjat uppskatta sin hemkommun.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

I samband med vistelsen i Kyrenia besökte Karin och Rolf Ronestjärna bl a klostret Bellapais.

Botebladets chefredaktör har en mycket speciell relation till Cypern

Botebladets redaktör med hustru gjorde en intressant kulturresa till Norra Cypern

För drygt 40 år sedan, närmare bestämt mellan oktober 1977 och maj 1978, hade jag förmånen att, som FN-soldat, göra en fredsbevarande insats på *Cypern*. Vid den tidpunkten var det fortfarande ganska oroligt på ön, eftersom det bara hade hunnit gå några år sedan *Turkiet* invaderade den norra delen av ön.

Den svenska huvudcampen låg i *Larnaca*. Mitt kompani var dock stationerat i byn *Athienou*, i buffertzonen mitt emellan de grekiska och turkiska styrkorna, och man kunde se den turkiska flaggan vaja i vinden uppe på en kulle bara någon kilometer från vår camp. Min uppgift var att sköta om marketenteriet, som sålde godis, cigaretter och nyttoartiklar som FN-soldaterna kunde tänkas behöva. En till två gånger varje vecka for jag ned till huvudcampen och bunkrade upp på förnödenheter.

Tillvaron på campen i *Athienou* var förhållandevis lugn och vår närvaro i området handlade mest om att skapa just ett lugn mellan de turkiska och grekiska styrkor som låg och lurpassade på varandra.

Under den sex månader långa FN-tjänsten gavs det rika tillfällen att se sig om på ön, eftersom vi hade regel-

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Golden Beach på Karpasshalvön var paradislik.

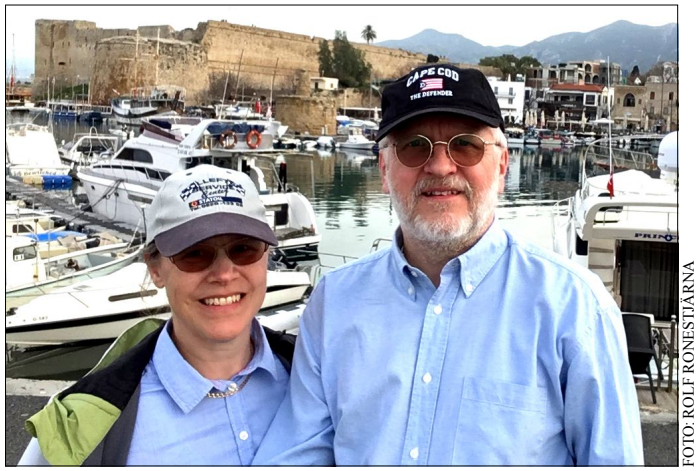
FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kyrenia visade sig vara en mycket pittoresk hamnstad.

CYPERN

(Komplett information om norra Cypern finns inte att tillgå)

Statsskick: Republik
Yta: 9 250 km²
Huvudstad: Nicosia (ca 300 000 invånare 2015)
Högsta berg: Olympos (1 953 möh)
Invånarantal: Ca 1,2 miljoner (2019)
Invånare/km²: 127
Naturlig befolkningsökning: 1,27% (2016)
Medellivslängd: Kvinnor 82 år & män 76 år (2017)
Religion: Ortodoxa kristna (80%), islam (10%)
Läs- & skrivkunnighet: 99%
BNP/invånare: Ca 280 000 kr (2018)
Naturtillgångar: I princip inga
Viktigaste exportvaror: Matvaror, potatis och textil
Valuta: Euro

bunden ledighet. För min egen del hade jag möjlighet att hänga på en s k leaveresa som anordnades. Resmålet var *Seyshellerna*, men vi fick även någon dag i *Kairo*, med bl a ett intressant besök vid *Cheopspyramiden* (en kompis till mig, som är 206 cm lång, kunde inte ta sig ned i de trånga gångarna under pyramiden, så vi valde istället att bestiga den till toppen). Dessutom stannade vi till några dagar i *Nairobi*, där vi bl a var ute på safari.

Vi killar inom stab och tross har sedan dess träffats regelbundet under åren. 2003 firade vi 25-årsjubileum med att resa tillbaka till *Cypern*, där vi bl a besökte campen i *Athienou*. Det var en mäktig upplevelse! Där blev vi dessutom inbjudna till stadens borgmästare, som framförde sitt och stadens tack för vår fredsinsats.

I slutet av januari och i början av februari hade jag och hustrun lyckats komma över en mycket billig resa till norra *Cypern*. Första veckan hade inriktningen kultur och vi reste då runt i buss på ön och besökte bl a en del gamla kyrkor, slottsruiner och antika lämningar. Även städerna *Nicosia*, *Famagusta* och *Kyrenia* besöktes. Andra veckan bodde vi på ett lyxhotell i staden *Bafra*, på den nordöstra kusten, och den veckan kom mest att handla om rekreation. Vädret var strålande under båda veckorna, med dagstemperaturer mellan 15-19 grader, och det var t o m så varmt att vi badade i *Medelhavet* vid ett par tillfällen.

av Rolf Ronestjärna

ARKIVBILD

Artikelförfattaren i fredens tjänst året 1978.

ARKIVBILD

Artikelförfattaren i fredens tjänst året 2003.

ARKIVBILD

FN-soldater från Södermanland. Rolf tvåa från vänster.

ARKIVBILD

FN-soldater av årgång 2003. Rolf sitter på knä i mitten.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kvällens deltagare består av Lillemor Westerlund (Björkå), Helle Majamäki (Sollefteå), Lena Zetterblom (Björksjön), Marlén Häggblad (Björksjön), Ingrid Lidström (Strinne), Karin Sjödin (Sollefteå) och Elisabet Nilsson (Åkvisslan).

Det sjuder av liv och rörelse i Björksjöns Folkets Hus på tisdagskvällarna

Välljudande toner från Björksjösvängen blandar sig med kursdeltagares glada skratt

På tisdagskvällarna råder det full aktivitet i *Björksjöns Folkets Hus*. När *Botebladets* reporter kliver in i den varma och välkomnande lokalen möts han av sång och dragspelsmusik, från samlingslokalen på nedervåningen, och från övervåningen hörs det glada och upprymda kvinnoskratt. Musiken visar sig komma från en övning med *Björksjösvängen*, medan skratten kan härledas till en grupp damer (där fyra deltagare saknas) som samlats för en kurs i möbeltapetseri.

Jag får mig berättat att en liten kärntrupp har träffats på tisdagarna sedan 2005 och att många personer har kommit och gått under åren. För stunden finns det dock inga lediga arbetsbord, men att man kan ställa sig på kö. Kursen, som bedrivs i *Vuxenskolans* regi, leds av kursledaren *Helle Majamäki,* som är utbildad tapetserare och som brukar komma och hjälpa till när det behövs.

Att klä om möbler är ingen sysselsättning för den som saknar tålamod, eftersom det ofta rör sig om en omständig och lång process. Det brukar dock vara mycket skratt och skoj och olika aktuella samtalsämnen brukar avhandlas varje gång. *”Det är roligt och man ser fram emot det varje vecka. Vi brukar turas om att ta med fika och fikastunden är den allra viktigaste när vi träffas!”*, konstaterar man samfällt.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Elisabet Nilsson (t h) får assistans av Helle Majamäki (t v).

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Kursen har gratis underhållning i form av Björksjösvängen.

Arga Gubben

Sent en måndagskväll ringer mobilen. En halv signal hinner gå fram innan jag hinner svara. Döm av min stora förvåning så är det byns vresigaste gubbes röst som hörs i luren. **AG:** Men ska han inte svara då, ska man behöva sitta i telefon halva natten innan söta redaktörn behagar svara!? **BB:** Det var då en överraskning, vad kan Gubben ha på hjärtat så här sent på kvällen. **AG:** Sent och sent! Det skulle vara betydligt mindre sent om han hade kunnat ansträngt sej att svara direkt när man ringer. **BB:** Eh, jag vet inte riktigt vad jag ska svara på det... **AG:** Svara i telefon, vet ja, det brukar underlätta. **BB:** Men som sagt, vad har då Gubben på hjärtat? **AG:** Jag har ett litet delikat uppdrag till redaktörn. **BB:** Okeeej, och det kan absolut inte vänta till imorgon? **AG:** Imorgon är imorgon och det vet vi inget om. Nej, det är i allra högsta grad brådskande. **BB:** Nåväl, låt höra! **AG:** Jo, det är faktiskt så att jag har placerat mej och lille Hubert i frivillig karantän. **BB:** Frivillig karantän!? Vad ska det vara bra för!? **AG:** Vad ska det vara bra för!? Vilken sten har han legat under den sista månaden!? Redaktörn menar väl inte på fullt allvar att han har missat det här om det perkans Coronaviruset!? **BB:** Nej, det är väl ingen som har kunnat göra det! Men vaddå karantän, varför skulle det behövas, om jag får drista mej att fråga!? **AG:** Men varför skulle det behövas!? Nämen, nu ska han lyssna! **BB:** Jag är idel öra... **AG:** Förra veckan var jag på besök hos en gammal lumparkompis i Näsåker. Gissa om jag höll på att ramla av stolen när han först bjöd på kinamat, nåt med kyckling i, och efter maten plockade han fram ett kinaschack. Och inte nog med det! För eftersom det blev ganska sent, så erbjöd han mej dessutom att kinesa hos honom. Men då tyckte jag faktiskt att det hade gått för långt och lade naturligtvis benen på ryggen. **BB:** Menar han kycklingens ben, eller!? **AG:** Ah, jättekul! Så nu är det bara att låsa in sej och hoppas på det bästa! **BB:** Det låter dock lite drastiskt, enligt min mening. **AG:** Den har jag inte frågat efter. För mej är det oerhört viktigt att man tar sitt samhällsansvar. **BB:** Det förstår jag. Så det blir inga som helst sociala kontakter i fortsättningen. **AG:** Absolut inte! Jo, förutom att jag ska gå på Öresmötet med Andrej Altin imorgon kväll och att jag tänker besöka min gamla moster på Vallänge på onsdag. Och sen är det ju Gudstjänst i Boteå kyrka, när det nu var, och sen får jag absolut inte glömma bort att fara till Undroms Närlivs imorgon och handla hundmat till Hubert. **BB:** Var det allt!? **AG:** Jupp! Nej, just det! Jag höll nästan på att glömma att jag också har ett ärende till personalrummet på Kalknäs skola, det blir väl nån gång imorgon förmiddag, skulle jag tro. Utöver det så planerar jag att hålla mej helt borta från folk och få. Ska det vara karantän, så ska det! **BB:** Ursäkta, men om nu Gubben råkar bära på nån smitta, vilket låter föga troligt, så bör han absolut ställa in dom inplanerade göromålen som han nämnde! Vad var det förresten för viktigt ärende som Gubben hade ikväll? **AG:** Eh...det har jag tyvärr glömt. Jag får be att återkomma om det vid ett lämpligt tillfälle. **BB:** Gör så, men det kanske är bäst att han avvaktar med det tills han har blivit helt smittfri, eller vad tror han!? **AG:** *Klick.*

Arne Arnesson Arnes vardagsfunderingar...

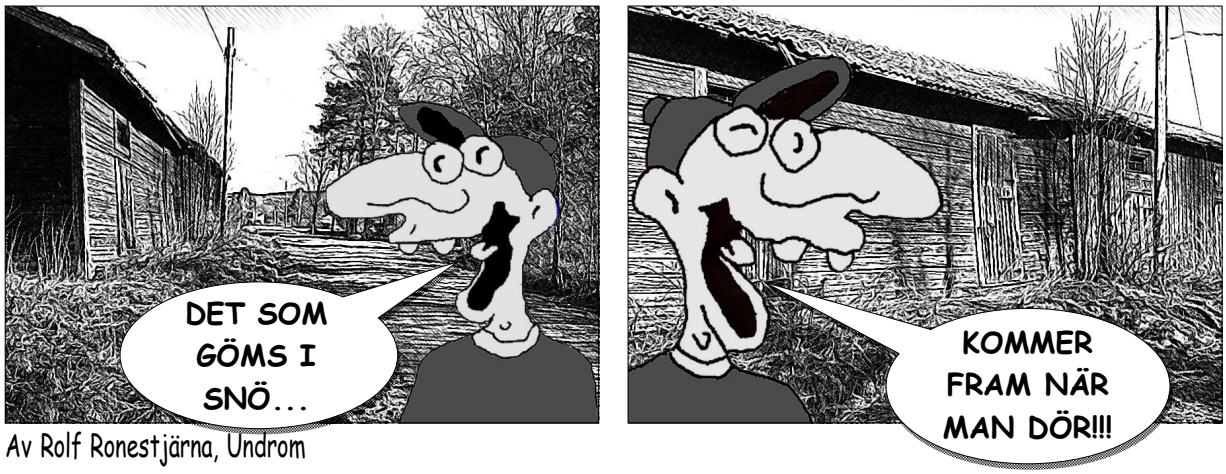

Av Rolf Ronestjärna, Undrom

ANSLAGSTAVLAN

BOTEÅS HEMSIDA
Via Anslagstavlan på hemsidan har Du koll på det mesta som händer i bygden!

Boteå Bibliotek

Sockenstugan i Undrom

Öppet tisdagar kl 14-19

Det finns även möjlighet att låna böcker i samband med att annan verksamhet äger rum i lokalerna. Om Du vill låna under tiden Biblioteket har stängt, kan Du även ringa Pia Hedberg på 0620-320 44.

STOR KAKFROSSA

och välkomstfika för alla nyinflyttade

Lördagen den 4/4 kl 14-16 i Sunnersta FH

Anmälan om att bidra med en kaksort senast 29/3 (minst 20 st "bagare" behövs för att evenemanget ska kunna genomföras.

Ingrid Vik[illegible] om kaksort sker till

Ingrid Vik[illegible]

INSTÄLLT P G A CORONAVIRUSET
KÖRS EVENTUELLT I HÖST

[illegible] kakfrossan, att komma en halvtimme innan övriga, för att på så sätt kunna bli välkomnade till bygden. Alltså redan kl 13.30!

HANTVERKSMÄSSA/ MARKNAD

Lördagen den 25/4 kl 10-14

[illegible] Folkets Hus

Om Du vill medverka med [illegible]

är Du [illegible] Karlsten 070-612 56[illegible]

Kostnad [illegible] bord/75 kr litet bord

Det finns plats för max 25 utställare

INSTÄLLT P G A CORONAVIRUSET
KÖRS EVENTUELLT I HÖST

Passa på att visa vad ni kan och sälj kanske också en del!

- Fikaförsäljning -

VÄLKOMMEN

TILL VALBORGS-MÄSSOFIRANDE

30/4 kl 18.30 på

Rixdan i Björkåbruk

¤ KORV- & HAMBURGERFÖRSÄLJNING
¤ LOTTERI ¤ SÅNGUPPTRÄDANDE AV FAMILJEN RONESTJÄRNA ¤ BRASA

Arrangör: Björkå Samhällsförening

LUNCHTRAV

ARENA Dannero

Boteå-Styrnäs-dagen

Fredagen den 1 maj kl 12

Premiär för

Kemeleonten

av Anton Tjechov
den 21/5 på
Sunnersta folketshus
Vuxen 80kr Barn 50kr
Köp din biljett på
www.kulturbyrum.se

21/5 18,00
22/5 19,00
23/5 16,00
24/5 16,00

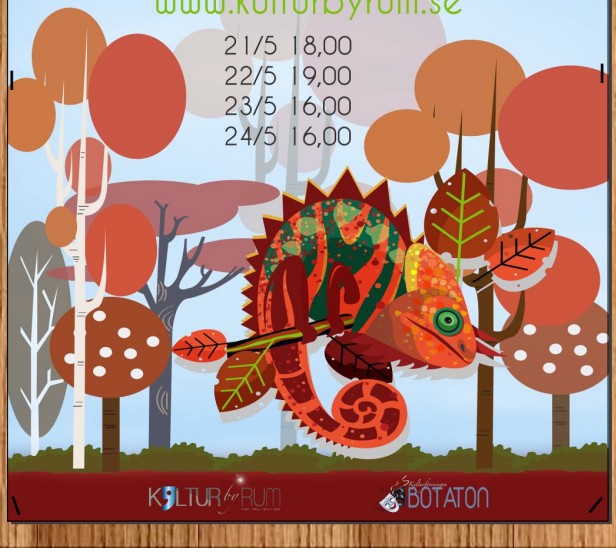

UNDRÖMS IF

+ Ungdomsfotboll + Längdskidåkning
+ Fritidsgård + Spinning

Medlemsförmån hos Undroms Närlivs & Hårlooken i Björkå

Medlemskort:
Familj 200 kr, vuxen 100 kr,
barn upp till 16 år 50 kr
Bankgiro 5458-5492

Medlemskortförsäljning:
Lollo Wallblom, 0612-604 63
Anders Bodin, 070-663 35 06

Hemsida: http://www.klubben.se/undromsif

Björksjösvängens musikcafé i Björksjöns [illegible] den 27/3 kl 18.30
INSTÄLLT P G A CORONAVIRUSET
Gästartister: Ramzel

Låt oss hjälpas åt att hålla tjyvarna borta!!!

Hör av Dig om Du, på något sätt, iakttar något misstänkt! Patrulleringsbilen har en lampa på taket, med vitt sken framåt och rött sken bakåt.

Telefonnummer & mail till Byavakten:
073-829 59 09 - byavakten@botea.se

Boteå Byavakt Brottsförebyggande verksamhet i Boteå

Stöd brottsbekämpningen genom att bli medlem i föreningen!
Medlemsavgiften 250 kr betalas in på bankgiro 719-4632
Kom ihåg att ange avsändare!

SVENSKA KYRKAN INFORMERAR

22/3 18:00 Mässa, Boteå Sockenstuga
23/3 18:30 Internationella gruppen, Boteå Sockenstuga
24/3 19:00 Församlingsafton, Överlännäs Församlingshem
26/3 14:00 Andakt, Vallänge
4/4 18:00 Konsert Boteåkören & organist Håkan Dahlén, Boteå kyrka
11/4 14:00 Andakt, Vallänge
5/4 15:00 Familjegudstjänst med påsk-äggsjakt, Boteå kyrka
9/4 14:00 Skärtorsdagsmässa, Vallänge
12/4 18:00 Påskdagsmässa, Boteå kyrka
13/4 11:00 Regnbågsmässa, Överlännäs kyrka
21/4 19:00 Öresmöte
23/4 14:00 Andakt, Vallänge
27/4 18:30 Internationella gruppen, Överlännäs Församlingshem
3/5 11:00 Församlingarnas dag, Överlännäs kyrka
7/5 14:00 Andakt, Vallänge
17/5 18:00 Musik i vårkväll, Boteå kyrka
21/5 14:00 Andakt, Vallänge

ÅRSMÖTE FÖR BOTEÅ BYAVAKT

Söndagen den 22/3 kl 19 på Rixdan i Björkå
Motioner ska vara inlämnade senast den 8/3 till Andreas Blomén på *andreas_ip@spray.se*

ÅRSMÖTE FÖR UNDROMS IF

Söndagen den 29/3 kl 15 på Kalknäs skola
Alla intresserade är välkomna
- Fika serveras -

ÅRSMÖTE FÖR SUNNERSTA FOLKETSHUSFÖRENING

Onsdagen den 8/4 kl 18 i Sunnersta Folkets Hus
Välkommen!

Hårlooken i Björkå
- frisör´n på byn -
Flexibla öppettider,
enbart tidsbeställning!
0620-320 75
Välkommen!
Annica Svensson

gästboken

Min trygga uppväxt kan jag till stor del tacka Boteå för! Förutom min egen trygga familj fanns den stora Boteåfamiljen. Vi som "hängde" i Boteå, under och efter skoltid, var i olika åldrar där alla fick vara med. På Kalknäs skolas raster kretsade mycket kring mitt stora sportintresse. Fotboll, hockey, innebandy, pingis, brännboll och friidrott var några av aktiviteterna. Jag kommer ihåg hur viktigt det var att vinna över skolorna i Para och Styrnäs när det vankades skolturneringar. Det var mycket lek, men även en del hyss utfördes. Jag minns hur spännande det var att vistas i "spökhuset" i skogen bakom skolan eller när vi olovligen sprang ner till ån på rasterna. Vi umgicks på ett annorlunda och mer fritt sätt än "Sollefteåborna". Vi var mindre pryda och vår starka gemenskap gjorde att vi vågade vara oss själva. Efter skolan samlades vi ofta vid Bohedsvallen för fotbollsträning eller för vidare transport till Marieberg när det var match. Vi fiskade, tältade, umgicks på fritidsgården och Måndax, samt hade grill- & filmkvällar.

På gymnasiet blev det Naturvetenskapliga programmet, ett enkelt val då det var den bredaste utbildningen och det bästa alternativet, eftersom jag var osäker på vad jag ville. Jag hade ingenting gratis, utan fick kämpa för betygen. Jag brukade stanna efter lektionstid och ställa frågor och det blev mycket egna studier och pluggkvällar hos duktiga klasskamrater under gymnasietiden. Efter två år på gymnasiet tog jag chansen att åka till Sun Valley, Idaho, i USA, som utbytesstudent under ett år. Det var otroligt lärorikt och något jag rekommenderar till alla som har möjlighet! Jag bodde hos tre olika familjer under USA-vistelsen och gick på Wood River Highschool.

Jag läste två fristående kurser (engelska och idrottspsykologi) innan jag 2006 påbörjade utbildningen Skydd mot olyckor (SMO). Utbildningen, som är belägen på Sandö, gav mig de teoretiska kunskaper och praktiska färdigheter som krävs för att kunna arbeta inom räddnings- och säkerhetsområdet. Jag gjorde praktik som brandman, på brandstationen i Sollefteå, och jobbade extra där under framförallt sommarhalvåren. Tack vare min mamma kom jag 2008 in på Polishögskolan. Det var faktiskt hon som tyckte jag skulle bli polis från första början. Polisutbildningen påbörjades samtidigt som sista terminen på SMO. Då båda utbildningarna delvis var på Sandö fanns det möjlighet för mig att slutföra dessa. Även om det innebar dubbel studietakt sista terminen, så kändes det väldigt bra att slutföra SMO-utbildningen, eftersom jag trivdes som brandman i Sollefteå. På Polishögskolans distansutbildning i Västernorrland övade vi, förutom att studera lagboken, bilkörning, skytte och självskydd. Var nionde vecka åkte vi till Stockholm för examinationer, föreläsningar och temauppstarter. Det var en rolig utbildning som avslutades med en aspiranttjänst i Östersund. Efter polisexamen fick jag 2010 anställning på ingripandeverksamheten i Östersund. Det är den verksamhet som under dygnets alla timmar, med patrullerande bilar och uniformerad personal, svarar på de larm som kommer in. Det är ett oerhört varierande yrke där du aldrig vet hur arbetsdagen kommer att se ut.

2012 träffade jag min sambo Maja och fyra år senare fick vi vår underbara dotter Ellen (4 år i maj). Vi bodde i Jämtland fram till i december 2019, då vi flyttade till Sollefteå. Vi trivdes väldigt bra i fina Östersund, men det kändes som ett nödvändigt beslut att flytta närmare våra nära och kära. Livspusslet behövde förenklas och det känns i skrivande stund väldigt bra.

Boteå kommer alltid att ha en stor plats i mitt hjärta. Det finns otroliga eldsjälar i bygden, som gör allt och lite till för överlevnaden av t ex skola och affär. Jag kommer själv göra mitt bästa för att bidra med något och framförallt skapa mer trygghet i form av spontana polisbesök.

Per Stattin, utflyttad Boteåbo